

täcka rummen emellan vingpennorna och de större stjertfjädrarna på fåglar.

TÄCKGJORD, f. 2. Gjord, som tillhåller täcket på en häst.

TÄCKHET, f. 3. 1) Godt utseende, förenadt med behag. *Ett fruntimmers t.* — 2) Behaglighet. *Ett landställes t.*

TÄCKHINNA, f. 1. (nat. hist.) Täckande hinna.

TÄCKMANTEL, m. sing. (fig.) Hväd som tjenar till att dölja något brottsligt, dåligt. *Hyckleriet tjenar ofta till t. för brottet. Dölja sina utsväfningar under gudaktighetens t. Nyttja vänskapen till t. för sina afsigter.*

TÄCKNING, f. 2. Handlingen, hvarigenom något täckes.

TÄCKTORF, m. sing. (befästn. k.) Beklädnadstorf, då torfvorna äro lagda utmed hvarandra med grässidan uppåt.

TÄCKTÄTEL, m. sing. Grässlaget *Aira cæspitosa*. Skrifves äfv. *Tägttätel*.

TÄCKVAGN, m. 2. Täckt vagn på fjädrar, för fyra personer, af hvilka två äka baklänges.

TÄCKVINGE, m. 2. pl. — *vingar*. (nat. hist.) *T-gar* kallas de främre vingarne på Skalbaggarna, emedan de tjena till skydd för de underliggande flygvingarna.

TÄDAN, **TÄDANEFTER**, se *Dädan*, *Dädanefter*.

TÄFLA, tä'vla, v. n. 1. (af *Tafvel*, tärningsspel; ursprungl: spela tärningsspel) Anstränga sig att hinna före en annan, att vinna försteget, taga företrädet af honom; att ernå något, som äfven en annan söker. *T. med någon om en sak. T. med hvarandra. T. med någon om, hvem som först hinner sluta sitt arbete. T. om högsta priset. Man t-r om att göra sig förtjent deraf. T. med någon i artighet, bjuda till att vara artigare än han. De t. i skönhet, det är svårt att säga, hvilkendera är skönast. T. i prakt.* (Fig.) *Smaken för nöjen och för vitterhet t. med hvarandra.* — *Syn.* Rivalisera, Disputera en något, Kämpa, Kappas om något. — *Täflande*, n. 4.

TÄFLAN, f. sing. indef. Ansträngning att hinna före en annan, att vinna företrädet framför honom, o. s. v. Jfr. *Täfla*. *T. om priset. T. i artighet.*

TÄFLARE, m. 3. — *ARINNA*, f. 1. En, som täflar. Jfr. *Medtäflare*.

TÄFLING, f. 2. Se *Täflare*. *Till t-s*, se *Täflingsvis*.

TÄFLINGSSKRIFT, f. 3. Skrift, författad i ändamål att täfla om ett pris.

TÄFLINGSÄMNE, n. 4. Se *Prisämne*.

TÄFLINGSVIS, adv. I ell. under täflan; för att täfla. *De arbeta t.*

TÄFSA, tä'fssa, f. 1. (prov.) Hynda, tik.

TÄLJA, v. a. 2. (isl. *Telgia*, hugga, arbete med yxa) 1) Med knif eller täljyxa skära eller hugga af små spånar ifrån ytan af trä, för att deraf tillskapa något, eller blott för att jemna, glätta det. *T. en pinne, en selsticka, en karfstock. T. på något. T. i, skära i. T. af, se Aftälja. T. sönder*, tälja något, så att det går sönder. — *Syn.* *Kåta*, *Kreta*. — 2) (Har för denna och följ. bemärkelser äfv. i impf. *Talde*; sup. *Talt*; part. pres. *Tald*.) Räkna. *Ho kan t. stjernorna på himmelen?* — 3) Se *Förtälja*. — *Täljande*, n. 4.

TÄLJARE, m. 3. (af *Tälja*, bem. 2) Öfversta talet i ett bråk.

TÄLJKNIF, m. 2. pl. — *knifvar*. Knif att tälja med.

TÄLJSTEN, m. 2. Ett slags stenart, så lös, att den kan skäras med knif, och som isynnerhet arbetas till grytor och till botten i bakugnar.

TÄLJYXA, f. 1. Timmermansyxa.

TÄLN, se *Teln*.

TÄLT, tällt, n. 5. Flyttbar hydda af på stänger öfver marken uppspänd väf (vanligen *Tältväf*), till skydd för köld, regn o. s. v., isynn. bruklig i fält, vid truppers möten, o. s. v. Officers-tält, Soldattält, m. m. *Ligga, bo under t. Trupperna lågo under t. Slå upp, taga ned t.* — *Ss. T-lik*.

TÄLTA, v. n. 1. 1) Slå upp tält. — 2) Bo under tält.

TÄLTDUK, m. sing. Ett slags tät lärftsväfning af hampa eller lin, som tillverkas vid segelduksfabriker.

TÄLTGJORD, f. 2. Gjord, som nyttjas till tältängar.

TÄLTAMRAT, m. 3. En, som bor i samma tält med en annan.

TÄLTLAG, n. 5. Samtelige de som bo i ett tält tillsammans.

TÄLTLINA, f. 1. Se *Tältstreck*.

TÄLTMAKARE, m. 3. Se *Tältsoömmare*.

TÄLTPINNE, m. 2. pl. — *pinningar*. I marken nedslagen pinne, hvarvid väfven till ett tält fästes.

TÄLTPÅLE, m. 2. pl. — *pålar*. I marken, på något afstånd ifrån ett tält nedslagen påle, hvarvid ett tältstreck fastgöres.

TÄLTRAD, f. 3. Rad af flera tält.

TÄLTSPINDEL, m. 2. pl. — *spindlar*. Ett slags spindel, som uppsätter ett tälltikt bo. *Clotho maculata*.

TÄLTSTRECK, n. 5. Streck, lina, hvarmed tältstänger hållas stadiga.

TÄLTSTÄNG, f. 3. pl. — *stänger*. *T-stänger* kallas tvenne stående stänger och en öfver dessa liggande, vid hvilka väfven till ett tält är fästad.

TÄLTSÄNG, f. 2. Ett slags enkel säng med starka gjordar och väf till botten, så inrättad, att den kan slås ihop, när den ej begagnas.

TÄLTSÖMMARE, m. 3. En, som sömmar ihop väf till tält.

TÄLTTAK, n. 5. 1) Det öfversta af ett tält. — 2) Så kallas äfven ett tak, när dess snedt liggande ytor sluta sig tillhopa i en punkt, liksom i en pyramid.

TÄLTVAGN, m. 2. 1) Vagn, hvarpå tält föras. — 2) Vagn, öfverspänd med tältduk.

TÄLTÄS, m. 2. Den öfverliggande stängen på ett tält.

TÄMJJA, tä'mja, v. a. 2. Impf. *Tamde*. Sup. *Tamt*. (af *Tam*) 1) Göra tam. *T. en häst, ett lejon, en varg, en duftva*. — 2) (fig.) Kufva, tvinga till undergifvenhet, betvinga. *T. ett vildt folk*. — *Tämjande*, n. 4.

TÄMJJARE, m. 3. En, som tämjjer.

TÄMMELIG, **TÄMMELIGEN**, se *Temmelig*, *Temmeligen*.

TÄNDA, v. a. 2. Göra att något börjar brinna; sätta eld på, försätta i brand. *T. ljus, lyktor. T. en brasa. T. eld*, frambringa eld (genom flinta och eldstål, tändstickor, o. s. v.). *T. eld på*, sätta i brand. (Fig.) *T. kärlek hos någon*, väcka kärlek. *T. en låga*, väcka en passion. *Månen t-des i dag*, det är i dag nymåne. *T. ån, i, på, upp*, se *Antända*, &c.

TÄNDARE, m. 3. En, som tänder.